

Nr 119.

Godkänd i första kammaren den 13 april 1920.

Godkänd i andra kammaren den 13 april 1920.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av väckt motion angående dyrtidstillägg å förhöjning i dagavlöning för visst manskap vid armén och marinen.

(Statsutskottets utlåtande nr 51.)

Till Konungen.

I en inom riksdagen väckt motion har föreslagits, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t *dels* förklara, att den i lagtima riksdagens 1919 skrivelser nr 236 och 237 omförmälda förhöjning i dagavlöningen för visst manskap vid armén och marinen är enligt riksdagens mening att anse såsom tillfällig löneförbättring, varå enligt gällande bestämmelser dyrtidstillägg skall utgå, *dels ock* anhålla att Eders Kungl. Maj:t täcktes vidtaga erforderliga åtgärder för att sådant dyrtidstillägg må bliva till vederbörande utbetalt.

I motionen har till stöd för framställningen anförts följande:

»På grund av Kungl. Maj:ts därom gjorda framställningar beslöt 1919 års lagtima riksdag medgiva tillfällig förhöjning i dagavlöningen för visst manskap vid armén och marinen för tiden den 1 november 1919—den 31 december 1920 med vissa angivna belopp (riksdagens skrivelser nr 236 och 237). Framställning om motsvarande förhöjning under år 1921 har gjorts i statsverkspropositionen till innevarande riksdag under fjärde huvudtiteln, punkterna II: 2 och III: 51.

Då det ansetts ligga i sakens natur, att ifrågavarands förhöjning vore att anse såsom 'tillfällig löneförbättring', varå enligt kungl. kun-

görelsen den 30 maj 1919 med allmänna grunder för dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst dyrtidstillägg utgår, har flertalet kassaförvaltningar vid armén och marinen utanordnat dyrtidstillägg å berörda avlöningsförmån. Med hänsyn därtill, att nämnda kungörelse bland de i § 1 uppräknade olika slag av avlöning, varå dyrtidstillägg skall utgå, väl omnämner 'dagavlöning och dagavlöningstillägg vid armén och marinen' men däremot icke 'tillfällig förhöjning i dagavlöningen', har emellertid vid vissa av arméns truppförband utbetalning av dyrtidstillägg å den tillfälliga förhöjningen vägrats. Häröver anförda besvär hava av arméförvaltningens civila departement avslagits. Underdåniga besvär över civila departementets beslut hava sedermera blivit anförda, och hava utlåtanden över dessa besvär avgivits av civila departementet och av statskontoret. Det förra yttrar: 'Arméförvaltningens civila departement anser väl, att i besvären ifrågakomna tillfälliga förhöjning i dagavlöningen är av sådan natur, att dyrtidstillägg därå borde kunna, jämlikt grunderna för § 1 mom. 1 i nådiga kungörelsen den 30 maj 1919 med allmänna grunder för dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst, å desamma beräknas, men med hänsyn till författningsrummets ordalydelse har departementet funnit sig för sin del icke kunna göra ändring i kassaförvaltningens överklagade beslut.' Statskontoret åter anför följande: 'Då av riksdagens skrivelse — — — nr 236 — — — synes framgå, att dylik dagavlöningsförhöjning icke tillerkänts klaganden på grund av den av världskriget förorsakade prisstegringen, utan med hänsyn till arten och betydelsen av den av honom innehavda beställning, ävensom att sagda avlöningsförhöjning är att jämställa med den i mom. 1 av § 1 i Eders Kungl. Maj:ts kungörelse den 30 maj 1919, nr 262, med allmänna grunder för dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst omförmälda avlöningsförmåner 'tillfällig löneförbättring', måste statskontoret för sin del finna klaganden berättigad att å merberörda avlöningsförhöjning uppbära dyrtidstillägg enligt nämnda kungörelse.' I utslag den 17 februari 1920, vilket i dagarna blivit tillgängligt, finner emellertid regeringsrätten ej skäl att göra ändring i civila departementets beslut.

På grund av detta regeringsrättens utslag kommer nu det stora antal manskap vid armén och marinen, som redan uppburit dyrtidstillägg å dagavlöningsförhöjningen, att nödgas återbära vad som uppburits.»

Då likväl ingen anledning funnes att antaga, det icke riksdagens avsikt varit, att dyrtidstillägg skulle utgå å ifrågavarande avlöningsförmåner, hade ovan angivna hemställan gjorts.

På de i motionen anförda skäl har riksdagen ansett sig böra bifalla det framlagda förslaget.

Riksdagen får alltså

dels förklara, att den i lagtima riksdagens 1919 skrivelser nr 236 och 237 omförmälta förhöjning i dagavlöningen för visst manskap vid armén och marinen är enligt riksdagens mening att anse såsom tillfällig löneförbättring, varå enligt gällande bestämmelser dyrtidstillägg skall utgå,

dels ock anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes vidtaga erforderliga åtgärder för att sådant dyrtidstillägg må bliva till vederbörande utbetalt.

Stockholm den 13 april 1920.

Med undersåtlig vördnad.
